

Bemærkninger til lovforslaget

Efter loven af 14. november 1940 om landvinding har landbrugsministeriet kun bemyndigelse til at træffe foranstaltninger til landvinding m. v., når der foreligger anmodning herom af interesserede lodsejere og indstilling fra statens landvindingsudvalg.

Da det imidlertid i visse tilfælde vil være af betydning også at kunne foretage landvindingsforanstaltninger, selvom der ikke foreligger begæring herom fra interesserede lodsejere, foreslås landbrugsministeren bemyndiget til ved landvinding på søterritoriet, hvor lodsejerinteresserne må skønnes ubetydelige i forhold til sagens omfang efter indstilling fra landvindingsudvalget at bestemme, at foranstaltningerne kan foretages, selvom der ingen lodsejeranmodning foreligger.

I denne forbindelse foreslås tillige, at staten i de tilfælde, hvor de indvundne arealer tilfalder denne, efter indstilling fra landvindingsudvalget kan udrede samtlige udgifter, dog således at de lodsejere, der af afvandingskommissionen skønnes at have nytte af udførelsen, skal yde et bidrag, der fastsættes ved forlig eller kendelse af kommissionen under hensyn til den nytte, hver enkelt ejendom har af foranstaltningens gennemførelse. Endvidere foreslås det, at landvindingsudvalget af hensyn til fiskeriets interesser udvides med en repræsentant for fiskeriministeriet.

De øvrige ændringsforslag går hovedsagelig ud på at bringe loven i overensstemmelse med de i den øvrige lovgivning gennemførte ændringer.